

скрие и свие задъ канаритѣ, а свинеца пищи около него и избива искри отъ камънитѣ. Киседжията воюва покиседжийски, но се сражава юнашки.

Много български юнаци сж вече избити и ранени; у когото куршумената цѣлувка не е отнела още силитѣ, този стрѣля, пълни и стрѣля; у когото цѣма вече сили, той сурово извиква:

— Помогни, брате!

Другарѣтъ глѣда, клати си главата, изважда ятагана и го забожда брату си прѣво въ сърдцето.

— Върви, брате! Чѣкай мене!

Стрѣляха, умираха и като се стражаваха очакваха своята участъ. Нито единъ не се отчайваше, не се плашаше, не призоваваше смъртъта, защото знаеше че тя сама ще дойде до него.

На всѣкхлѣ напрѣдъ мюсюманскитѣ селачи; вървятъ тѣ въ името на Аллаха. въ името на падишаха, противъ гаурина Московецъ. У всѣкиго се върти главата и се раздражнява ржката за да турятъ по-скоро край на работата. Тѣ гинягъ и лаятъ напрѣдъ. Съ тѣхъ наедно сж Помацитѣ, погурченитѣ Поляци, но католици, съ яростъ се хвърлятъ върху схизматицитѣ. Окото имъ е зорко, вѣждитѣ навжсени, кипи въ тѣхъ поляшката бойовна кръвъ. Тѣ говорятъ на своитѣ трупове: ставай, дагалако, върви противъ еретика Московецъ! Прицѣлватъ се и стрѣлятъ.

Подиръ тѣхъ, но далѣчъ назадъ, се влачатъ всѣкакви заптии, сѣкашъ че ли сж службашиятъ на господарската нива, които подканятъ да женгтъ по-бързо: тѣ плашатъ съ ятаганитѣ си, по-далѣчъ отъ врагѣтъ, по-близо при своитѣ и както кучеранитѣ подбуждатъ кучетата връвъ звѣрътъ, ату! ату! така и тѣ не бързатъ да се хвърлятъ съ пожа, а само крѣскатъ.

Още по-нататѣкъ изодадъ ѣздятъ на конѣ и на магарета, мюдюритѣ и каймакамитѣ съ многочисленна свита отъ разни пърцалановци, които носятъ въ ржцѣтъ си чибуци, кафѣйници и буренца съ вода или съ ракия. Юзбашиитѣ на заптиитѣ вървятъ пѣша, и приличатъ